> Wtedy PAN powiedział do szatana: Oto wszystko, co ma, jest w twojej mocy, tylko na niego nie wyciągaj ręki. I szatan odszedł sprzed oblicza PANA.
>
> *— Hioba 1:12*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: diabel, Wszechmocny, ochrona

Interpretacja:
Księga Hioba słynie z poruszanych w niej tematów sprawiedliwości i cierpienia. *Hiob*, człowiek prawy i bogobojny, traci wszystko, co posiada – w tym rodzinę, majątek, a nawet zdrowie.

Szatan wystawia Hioba na próbę, nakłaniając Boga, by pozbawił go otrzymanych błogosławieństw. W Księdze *Hioba 1:12* Szatan otrzymuje pozwolenie na poddanie Hioba próbie, lecz musi podporządkować się Bożemu nakazowi, by nie odbierać mu życia.

Bóg sprawuje władzę nad wszystkim

Fragment Księgi *Hioba 1:12* ukazuje Bożą suwerenność. Choć Szatan pragnął zaszkodzić Hiobowi, Bóg dopuścił do tej próby. Należy jednak zauważyć, że próba ta pozostawała pod Bożą kontrolą, a działania Szatana były ograniczone.

Szatan nie mógł odebrać Hiobowi życia, ukazać swojej władzy nad Bogiem ani cofnąć błogosławieństw udzielonych przez Pana. Dlaczego Bóg dopuścił do tej próby? Dzięki cierpieniu Hiob mógł głębiej poznać Boga – i właśnie to się stało.

Odniesienie do naszego życia

Chwile próby i bólu nie są w naszym życiu rzadkością. W takich momentach kluczowe jest pamiętanie, że Bóg panuje nad wszystkim i nigdy nas nie opuści ani nie porzuci. Bóg wie, co czyni; choć możemy nie rozumieć Jego dróg, zawsze możemy zaufać Jego miłości i dobroci.

Jeśli zaufamy Bogu i będziemy wytrwale iść naprzód, nie tracąc wiary, prawdopodobnie wyjdziemy z tych doświadczeń silniejsi i przemienieni. Możemy również dawać świadectwo Bożej miłości i mocy pośród własnego cierpienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Po tym poznacie Ducha Bożego: każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. Każdy zaś duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga. Jest to duch antychrysta, o którym słyszeliście, że nadchodzi i już teraz jest na świecie.
>
> *— I Jana 4:2-3*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: diabel, uznanie, Jezus, Duch

Interpretacja:
Fragment *I Jana 4:2-3* mówi o znaczeniu rozeznawania duchów i wskazuje bardzo jasny sposób, w jaki należy to czynić. Jest to kwestia kluczowa, gdyż wersety te wzywają nas do konkretnego działania: *rozpoznania Ducha Bożego*.

Ma to ogromne znaczenie, ponieważ dla chrześcijan relacja z Bogiem stanowi samo centrum życia. Zatem poznanie Ducha Bożego pomaga nam budować głębszą i bardziej

znaczącą więź z naszym Stwórcą.

Co oznacza wyznanie, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele?

Mówiąc najprościej, oznacza to wiarę, że *Jezus Chrystus jest Bogiem*, który stał się człowiekiem. Innymi słowy, wierzymy, że *Syn Boży* przyjął ludzką naturę i zamieszkał pośród nas, jak opisano to w Ewangelii *Jana 1:14*.

Kim są antychryści?

W swoich listach *apostoł Jan* ostrzega przed pewnymi osobami określanymi mianem *„antychrystów”*. Są to ludzie, którzy zaprzeczają, jakoby Jezus Chrystus był Synem Bożym i Zbawicielem świata – lub, ujmując to inaczej, osoby sprzeciwiające się zbawczemu dziełu Pana.

Fragment *I Jana 4:2-3* podkreśla wagę uznania, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele i był obecny w naszym świecie. Jest to wyznanie kluczowe dla wszystkich chrześcijan, gdyż ci, którzy go nie składają, popadają pod wpływ ducha antychrysta.

Duch antychrysta

Duch antychrysta to duch sprzeciwiający się Bogu. Ta nadprzyrodzona siła dąży do zastąpienia Bożego planu kłamstwami i złudzeniami pozbawionymi życia wiecznego. Jako sprawca kłamstwa, duch ten próbuje odciągnąć nas od prawdziwej wiary i prawdy objawionej przez Boga.

Werset *I Jana 4:2-3* podkreśla, że każdy *„Każdy zaś duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga”*. Sformułowanie to może wydawać się nieco zagadkowe, lecz jego znaczenie jest jasne: ci, którzy nie uznają człowieczeństwa i bóstwa Pana Jezusa, pozostają pod wpływem ducha antychrysta.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, bo wasz przeciwnik, diabeł, jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć.
>
> *— I Piotra 5:8*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: diabel, pragnienie, przezwyciezanie, prześladowanie

Interpretacja:
W swoim pierwszym liście do chrześcijan apostoł *Piotr* pisał, że powinni oni zachować czujność i trzeźwość umysłu, ponieważ diabeł krąży wokół niczym ryczący lew, szukając kogoś, kogo mógłby pożreć. Słowa te stanowią ostrzeżenie dla wierzących, by nie ulegali pokusom i podstępom Złego. Podkreślają one również fakt, że toczymy nieustanną walkę z siłami zła.

Zachowaj trzeźwość umysłu

Wezwanie do trzeźwości oznacza, że chrześcijanie nie powinni ulegać wpływom światowych namiętności i pragnień, lecz żyć zgodnie z chrześcijańskimi wartościami i zasadami. Trzeźwość wiąże się także z czujnością wobec pokus diabła i niepozwalaniem, by wzięły one nad nami górę. Musimy strzec naszych umysłów i myśli, unikając sytuacji czy osób, które odciągają nas od Bożej woli.

Czujność

Wezwanie do czujności oznacza nieustanne baczenie na siebie i chronienie się przed negatywnymi wpływami świata oraz diabła. Musimy wystrzegać się pokus, światowych poglądów i sytuacji, które mogłyby zagrozić naszej wierze. Czujność wiąże się również z nieustanną modlitwą oraz ciągłym szukaniem Bożego prowadzenia i ochrony.

Wróg

Piotr opisuje diabła jako ryczącego lwa, szukającego kogoś, kogo mógłby pożreć. Obraz ten ukazuje dzikość wroga oraz jego determinację, by zniszczyć naszą wiarę i sprowadzić

nas na drogę grzechu. Należy jednak pamiętać, że choć diabeł może być potężny, nasz Bóg jest wszechmocny i zawsze przy nas trwa. Jeśli Mu zaufamy i będziemy szukać Jego pomocy, zdołamy oprzeć się każdej pokusie pochodzącej od Złego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz wierny jest Pan, który was utwierdzi i będzie strzec od złego.
>
> *— II Tesaloniczan 3:3*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: diabel, wiernosc, niezawodność, bezpieczenstwo, siła

Interpretacja:
Czytając werset *II Tesaloniczan 3:3*, natrafiamy na inspirujące i dodające otuchy słowa o Bożej wierności. *Paweł* przypomina nam w nich, że Pan jest wierny – że będzie nas umacniał i chronił przed złem.

Aby lepiej zrozumieć słowa Pawła z *II Tesaloniczan 3:3*, warto wziąć pod uwagę kontekst powstania tego listu. Chrześcijanie zmagali się wówczas z ciężkimi prześladowaniami i cierpieniem. Paweł, który sam wielokrotnie doświadczał prześladowań i więzienia, doskonale wiedział, co oznacza poleganie na Bożej wierności w trudnych chwilach.

Co więcej, Boża wierność jest rzeczywistością obecną na kartach całego Pisma Świętego. Zarówno w *Starym*, jak i w *Nowym Testamencie* widzimy, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic, a Jego miłość i miłosierdzie trwają wiecznie.

Boża wierność w naszym życiu

Boża wierność nie jest jednak jedynie abstrakcyjnym pojęciem czy faktem historycznym. To prawda, której możemy osobiście doświadczać w naszym życiu każdego dnia. Gdy

mierzymy się z problemami, trudnościami i pokusami, możemy ufać, że Bóg będzie nas podtrzymywał i chronił przed złem. On nas umacnia, pociesza i daje nam nadzieję.

Nie oznacza to jednak, że nie mamy w tym własnego udziału. Boża wierność jest darem, ale stanowi również wezwanie do odpowiedzialności. Musimy szukać Boga, ufać Mu i podążać Jego drogą. Nie możemy po prostu bezczynnie czekać, aż Bóg zrobi wszystko za nas. Musimy pracować nad naszą relacją z Bogiem, zgłębiać Jego Słowo, modlić się i szukać Jego woli dla naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty wierzysz, że jest jeden Bóg, i dobrze czynisz. Demony także wierzą i drżą.
>
> *— Jakuba 2:19*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: diabel, wiara, Bog

Interpretacja:
W *Jakuba 2:19* znajdujemy stwierdzenie, które na pierwszy rzut oka może wydawać się nieco zagadkowe. Werset ten skłania nas do refleksji nad naturą wiary, jej wartością oraz znaczeniem dla naszego życia.

Wiara stanowi fundament życia chrześcijańskiego i jest niezbędna w naszej relacji z Bogiem. Jednak św. *Jakub* przypomina nam, że nie każda wiara jest autentyczna. Wiara, która ma charakter wyłącznie intelektualny – pozbawiona czynnego zaangażowania i pokornego posłuszeństwa – nie ma wartości w oczach Boga. Nawet demony, znające prawdę o Bogu, drżą w Jego obecności; nie oznacza to jednak, że posiadają wiarę

zbawczą.

Niebezpieczeństwo fałszywej wiary

Żyjemy w kulturze, w której religia i duchowość są często sprowadzane do zwykłych uczuć, zewnętrznych przejawów czy powierzchownej znajomości świętych nauk. Właśnie w tym kontekście przesłanie św. Jakuba nabiera szczególnego znaczenia: *autentyczność wiary jest kluczowa, ponieważ niesie ze sobą wieczne konsekwencje*. Fałszywa wiara może nas łudzić, że jesteśmy w dobrym stanie duchowym, podczas gdy w rzeczywistości jesteśmy dalecy od Boga. Z kolei prawdziwa wiara prowadzi nas do rzeczywistej i głębokiej komunii z Nim.

Wiara, która zbawia

Prawdziwa wiara, która przybliża nas do Boga i nas zbawia, nie jest jedynie abstrakcyjnym przekonaniem, lecz osobistą odpowiedzią *na Boże objawienie w Jezusie Chrystusie*. Jest to wiara działająca przez miłość, przejawiająca się w naszych konkretnych czynach. Jak mówi św. Jakub: *„Jak bowiem ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa” (Jakuba 2:26)*. Jeśli deklarujemy wiarę w Boga, a nasze życie jej nie odzwierciedla, wówczas sami siebie oszukujemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Poddajcie się więc Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was.
>
> *— Jakuba 4:7*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: diabel, uzależnienie, posłuszeństwo, bezpieczenstwo

Interpretacja:
Przede wszystkim musimy *poddać się Bogu*. Oznacza to, że musimy się Mu podporządkować, będąc gotowymi Go słuchać i być Mu posłusznymi. Musimy odznaczać się otwartością i skruchą, zamiast pychy i uporu.

Następnie musimy *przeciwstawić się diabłu*. Czynimy to, zamykając uszy i serca na jego podszepty i pokusy. Opieramy się mu, używając *Pisma Świętego* jako miecza Ducha do odpierania jego ataków. Jeśli będziemy stawiać opór, on od nas ucieknie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna; W którym mamy odkupienie przez jego krew, przebaczenie grzechów.
>
> *— Kolosan 1:13-14*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: diabel, krew, Ojciec, Jezus, Zbawienie, Zbawiciel

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 1:13-14* ukazuje niezwykle ważną prawdę: mówi o najwyższej mocy, która wybawiła nas z ciemności, by wprowadzić do Królestwa umiłowanego Syna Bożego. Co jednak dokładnie to oznacza?

Wybawienie spod władzy ciemności

Po pierwsze, mówiąc o „władzy ciemności”, mamy na myśli wpływ zła na nasze życie. Może się on przejawiać na różne sposoby – na przykład poprzez uzależnienia, depresję, lęk czy jakikolwiek inny szkodliwy nawyk lub negatywną emocję oddalającą nas od Boga.

Dlatego, aby doznać uwolnienia, potrzebujemy pomocy Tego, który dysponuje mocą przewyższającą naszą własną.

Po drugie, wyrażenie *„królestwa Swego umiłowanego Syna”* oznacza, że zostaliśmy wprowadzeni do Królestwa, w którym panują dobroć i sprawiedliwość Syna Bożego. Przyjmując Bożą pomoc, znajdujemy bezpieczne miejsce, w którym możemy rozkwitać i pozytywnie się rozwijać.

Odkupienie przez krew Jezusa

Wersety te wyraźnie wskazują, że odkupienie dokonuje się przez *krew Jezusa*. Słowo *„odkupienie”* oznacza wybawienie lub zbawienie. W kontekście historycznym, w jakim powstały te słowa, termin ten wiązał się z uwolnieniem niewolnika. Dzięki swojej ofierze na krzyżu Jezus wyzwolił nas z grzechu i niewoli szatana *(Efezjan 1:7)*. Odkupienie nie przyszło łatwo; zostało okupione wielką ceną – życiem Jezusa. Jednak dzięki Jego śmierci i zmartwychwstaniu mamy możliwość dostąpienia zbawienia.

Przebaczenie grzechów

Kolosan 1:13-14 mówi również o przebaczeniu grzechów – kolejnym niezwykle ważnym temacie w Biblii. Grzech to każde działanie sprzeczne z Bożymi przykazaniami, a wszyscy jesteśmy grzesznikami *(Rzymian 3:23)*.

Jednak dzięki *krwi Chrystusa* możemy otrzymać przebaczenie naszych grzechów. Przebaczenie to nie opiera się na naszych własnych uczynkach, lecz na Bożej łasce i miłosierdziu *(Efezjan 2:8–9)*. Gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego osobistego Zbawiciela* , Jego zasługi i ofiara na krzyżu oczyszczają nas z grzechów, a my zostajemy usprawiedliwieni przed Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*